

stemmelse om samme Punkt, idet det har fastslaaet, at Chefen for Officersskolen kan blive i denne sin Stilling, indtil der indtræder Balance i hans Baaben. Udvalget har ikke ment, at der er bundet noget ved denne Endring, men tværtimod, at der er tabt en Del, for det første derved, at Tiden for en saadan Chefs Virksomhed derved er bleven aldeles ubestemt, saa at man gaar bort fra de 10 Aar, der er den almindelige Regel, og dernæst derved, at denne Bestemmelse medfører en Fristelse for Administrationen til, hvor der finder Balance Sted i et Korps, umiddelbart for Chefens Virksomhed ved Skolen skulde være udløbet, at fremme en anden og lade Chefen blive paa uoverstuelig Tid i sin Stilling. Der har været talt om, at den her nede i Folketinget trufne Bestemmelse medførte en Uretfærdighed lige over for de Baaben, fra hvilke den ny Chef tages. I denne Henseende tror jeg, at Landstingets Affattelse ikke medfører nogen som helst reel Forandring. Hvad enten Chefen træder fra og saa bliver staaende overtallig i sit Baaben indtil Balance, der indtræder, saaledes at derved et Avancement i det andet Baaben maa opjættes, saa længe, eller han bliver i sin Stilling som Chef, indtil Balancen indtræder i hans Baaben, vil Udfaldet blive det samme, der vil i intet af de to Tilfælde ske nogen hurtigere Forfremmelse i det andet Korps. Og endelig er det kun en Bestemmelse for Chefen ved Officersskolen, lignende Spørgsmaal for andre ligestillede Officerers Vedkommende ville efter Vedtagelsen af Landstingets Forslag henstaa uafgjorte. Udvalget har derfor ikke kunnet se, at der var bundet noget ved dets Affattelse af Lovforslaget, og jeg anbefaler derfor, at man vender tilbage til Folketingets. — Den Lønningsbestemmelse, som er ført ind i Loven, har man fra Udvalgets Side ment mere passende kunde komme under Forhandling ved en senere Lejlighed, samtidig med at man fik Lovens mere omfattende Bestemmelser behandlet. — Endelig skal jeg med Hensyn til en Bemærkning fra Landstingets Ordfører om, at den her i Tinget udtalte Misbilligelse af Krigsministerens Fremgangsmaade i den foreliggende Sag, samt ikke Krigsministeren, men Ledelsen af Arbejdet her i Folketinget, kunne sige, at jeg baade af reelle og formelle Hensyn vilde ansæ det for forettere, at en saadan Ytring ikke var fremkommen i det andet Ting.

F. Bøjsen. Det foreliggende Lovforslag, saaledes som det nu ligger paa Tingets Bord, vedtaget af det andet Ting, vilde

at være fremkommet paa et tidligere Tidspunkt have kunnet afværge en af de Ulemper, som er bleven Resultatet af det hele Forhold, som jo foranlediger Forsøget paa at lovgive om hele dette Forhold. Lovforslaget gaar ud paa at fjerne den Vanfærlighed, som opstaar, naar en fra Officersskolen afsaaende Chef bliver overtallig i sit Baaben, og afgør, hvorledes man da har at forholde sig. Jeg tillod mig derfor fra Begyndelsen af under Forhandlingerne at anbefale, at man gif den nu af Landstinget vedtagne Vej, idet man altsaa vilde aabne Udgang til, at Chefen for Officersskolen i et saadant Tilfælde kunde blive staaende som Chef for Skolen, indtil der blev et Nummer ledigt for ham i hans Baaben. Man har imidlertid ikke her i Folketinget i sin Tid eller i Folketingsudvalget fundet det hensigtsmæssigt at gaa denne Vej, man har tværtimod fremkaldt den paagældendes Afgang fra Officersskolen og hans Opførelse i overtalligt Nummer ved Ingeniørerne. Efter at dette er sket, har det foreliggende Lovforslag ikke mere den praktiske Interesse, som det ellers vilde have haft, at kunne fri sig for den overkomplettede Udgift til en ekstraordinær Oberstlønning, thi nu er jo for saa vidt dette Forhold foregrebet. Derfor vil § 1 i det foreliggende Forslag ikke mere kunne faa praktisk Interesse for de foreliggende Omstændigheder. — Den vil kunne gaa det i Fremtiden, for saa vidt man skulde antage, at lignende Vanfærligheder kunde optaa senere, saa var dette en Løsning, der kunde benyttes, men, som sagt, lige over for det foreliggende Forhold vil det ikke kunne faa nogen praktisk Betydning. Skal man sikre sig, at der altsaa ikke bliver at udrede nogen ekstraordinær Officerslønning i den Anledning, er der nu ikke anden Vej at gaa end at søge det Forslag gennemført, som Folketingsudvalget har foreslaet, og som Folketinget har vedtaget, og derfor vil jeg altsaa — og det har jeg ogsaa i Udvalget sluttet mig til — tilraade det høje Ting at vedtage Forslaget i den Form, hvori Tinget tidligere har vedtaget det. Om det derved opnaar at blive Lov, er jo et andet Spørgsmaal — den højtærede Minister ryster paa Hovedet, altsaa anser den højtærede Minister det for tvivlsomt, om det vil lykkes. Men i hvert Fald, der er nu ingen anden Udvej til at søge dette Forhold ordnet end at følge den af Folketinget anbefalede Vej. Maa jeg sige et Par Ord til med Hensyn til § 2 i det af Landstinget vedtagne Forslag. Ogsaa dette vilde have været en hensigtsmæssig Foranstaltning, en Sparssommelighedsforanstaltning at faa gennemført. Forholdet er nemlig det,